

29. Pahuuden alkuperä

Monet näkevät pahan kammottavat seuraukset ja kysyvät, miten äärettömän viisas, voimakas ja rakastava jumala voi sallia sen olemassaolon. Epäilyyn taipuvat saavat tästä tekosyyin hylätä pyhän kirjan sanat. Perimätieto ja väärät tulkinnat ovat hämärtäneet Raamatun opetuksen Jumalan luonteesta, hänen hallituksensa luonteesta ja hänen suhtautumisestaan syntiin.

On mahdotonta selittää synnin alkuperää siten, että ilmoitettaisiin syy sen olemassaoloon. Synnin alkuperästä ja lopullisesta hävittämisestä voidaan kuitenkin tietää niin paljon, että Jumalan oikeudenmukaisuus ja hyvyys käy täysin ilmeiseksi. Jumala ei ole millään lailla vastuussa synnistä; kapinaan synnä ei ollut Jumalan armon mielivaltainen poisvetäminen tai hänen hallintonsa puutteellisuus. Synti on tunkeilija, jonka olemassaoloa ei voi selittää. Sen selittäminen on sen puolustamista. Jos sille löytyisi puolustus, se lakkaisi olemasta syntiä. Jumalan hallinnon perustuksena on rakkauden laki, ja synti on tätä lakia vastustavan periaatteen ilmaus.

Ennen pahan ilmaantumista koko maailmankaikkeudessa vallitsi rauha ja ilo. Rakkaus jumalaan oli korkein, rakkaus lähimmäiseen puolueeton. Kristus, Jumalan ainoa Poika, oli luontonsa, luonteensa ja päämääriensä puolesta yhtä ikuisen Isän kanssa ainoa olento, joka osallistui päätöksentekoon Jumalan kanssa. "Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä." 1

Koska rakkauden laki oli Jumalan hallinnon perustus, kaikkien tuotujen onni riippui heidän

SUURI TAISTELU

mukautumisestaan sen vanhurskaksiin periaatteisiin. jumalaa ei miellytä väkinäinen kuuliaisuus, ja hän antaa kaikille tahdon vapauden, jotta he voisivat palvella häntä vapaaehtoisesti.

Mutta oli yksi, joka päätti käyttää tätä vapautta väärin. Synti sai alkunsa hänestä, jota jumala Kristuksen jälkeen eniten kunnioitti. Ennen lankeemustaan Lucifer* oli suojaavista kerubeista ensimmäinen, pyhä ja puhdas. "Näin sanoo Herra, jumala: - Sinä olit täydellisistä täydellisin, täynnä viisautta, itse kauneus. Olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa, ja sinua koristivat kalliit kivet - - Kerubiksi minä sinut tein, sädehtiväksi vartijaengeliksi, sinä olit pyhällä vuorella, käyskentelit välkehtivien kivien keskellä. Moitteen sijaa ei sinussa ollut siitä päivästä, jona sinut loin, siihen päivään, jolloin lankesit pahaan. - - Kauneutesi houkutti sinut korskeuteen, loistosi sokaisemana haaskasit viisautesi. ”
"Teidät itseäsi jumalana. 2 "Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut: - - `minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi. 3

Kadehtien kunniaa, jonka Isä oli antanut Pojalleen, tämä enkelien ruhtinas tavoitteli valtaa, joka kuului yksin Kristukselle. Eripuraisuus rikkoi nyt taivaallisen sopusoinnun. Itsensä korottaminen herätti pahoja aavistuksia niissä, joille Jumalan kunnia oli tärkein. Taivaan neuvosto vetosi Luciferiin. Jumalan Poika osoitti hänelle Luojan hyvyyden ja oikudenmukaisuuden sekä lain pyhän luonteen. Rikkomalla lain Lucifer häpäisisi Luojaansa ja saattaisi itsensä perikatoon. Mutta varoitus vain lisäsi vastustusta. Lucifer antoi Kristusta kohtaan tuntemansa kateuden päästä voitolle.

Lucifer = paholaisen latinankielinen nimitys `valon tuoja'. Tätä nimitystä on käytetty Kointähdestä eli Venuksesta. Paholaisen nimitykseksi se on tullut siitä syystä, että Jes. 14: 12:ssa nimitetään paholaista symboloivaa Baabelin kuningasta taivaasta pudonneeksi Kointähdeksi. Luuk. 10: 18 esittää Saatanan sinkoutuneen taivaasta kuin salama, - toim. huoma.

PAHUUDEN ALKUPERÄ

Ylpeys ruokki vallanhimoa. Luciferille osoitettu kunnioitus ei herättänyt hänessä kiitollisuutta Luojaa kohtaan. Hän halusi Jumalan vertaiseksi. Kuitenkin Jumalan Poika oli taivaan tunnustettu hallitsija, voimassa ja arvovallassa yhtä Isän kanssa. Kristus oli mukana kaikissa Jumalan neuvonpidoissa, mutta Lucifer ei saanut osallistua jumalalliseen päätöksentekoon. "Miksi Kristuksella tulisi olla ylivalta?" tämä mahtava enkeli kysyi. "Miksi häntä kunnioitetaan enemmän kuin Luciferia?"

Tyytymättömyyttä enkelien keskuudessa

Lucifer jätti paikkansa Jumalan edessä ja lähti lietsomaan tyytymättömyyttä enkelien keskuuteen. Todelliset tavoitteensa salaten ja teeskennellen kunnioitusta jumalaa kohtaan hän pyrki herättämään tyytymättömyyttä lakeihin, jotka hallitsivat taivaan olentoja, väittämällä niiden rajoittavan tarpeettomasti heidän toimintaansa. Hänen mielestään enkelien tulisi saada seurata omaa tahtoaan, koska heidän luontonsa oli pyhä. Jumala oli kohdellut häntä epäoikeudenmukaisesti antaessaan korkeimman kunnian Kristukselle. Hän väitti, että hän ei suinkaan pyrkinyt korottamaan itseään, vaan yritti hankkia kaikille taivaan asukkaille vapauden, jotta he pääsisivät korkeampaan olotilaan.

Jumala kärsi kauan Luciferia. Häntä ei poistettu korkeasta asemastaan vielä silloinkaan, kun hän ryhtyi esittämään valheellisia väitteitään enkeleille. Kerran toisensa jälkeen hänelle tarjottiin anteeksiantoa ehdolla, että hän katuisi ja alistuisi. Hänet yritettiin saada vakuuttuneeksi erehdyksestään keinoilla, jotka vain ääretön rakkaus saattoi keksiä. Koskaan ennen ei taivaassa ollut esiintynyt tyytymättömyyttä. Lucifer ei itsekään aluksi ymmärtänyt tunteidensa todellista luonnetta. Kun hänen tyytymättömyytensä osoitettiin

SUURI TAISTELU

aiheettomaksi, Lucifer vakuuttui, että Jumalan vaatimukset olivat oikeudenmukaisia ja että hänen tulisi tunnustaa tämä koko taivaan edessä. Jos hän olisi tehnyt sen, hän olisi voinut pelastaa itsensä ja paljon enkeleitä. Jos hän olisi halunnut palata jumalan luo ja tyytynyt hänelle osoitettuun asemaan, hän olisi saanut takaisin entisen asemansa. Mutta ylpeys esti häntä alistumasta. Hän väitti, ettei hänellä ollut mitään syytä katua, ja ryhtyi kaikkiin voimin suureen taisteluun Luojaansa vastaan.

Nyt Saatana teki kaikkensa pettääkseen enkelit ja saadakseen osakseen heidän myötätuntonsa. Hän väitti, että hänet oli tuomittu epäoikeudenmukaisesti ja että hänen vapauttaan oli rajoitettu. Kristuksen sanojen vääristelystä hän siirtyi avoimeen valheeseen syyttäen jumalan Poikaa yrityksestä nöyryyttää hänet taivaan asukkaiden edessä.

Kaikkia, joita hän ei kyennyt voittamaan puolelleen, hän syytti välinpitämättömiksi taivaallisten olentojen eduista. Hän ryhtyi panettelemaan Luojaa. Viekkailta todisteluillaan hän koetti saada enkelit epäilemään Jumalan tarkoituksia.

Yksinkertaisetkin asiat hän kietoi salaperäisyyden verhoon ja taitavalla vääristelyllä kyseenalaisti Jumalan selvimmätkin ilmoitukset. Hänen korkea asemansa lisäsi hänen väitteidensä tehoa, ja monet liittyivät hänen kapinaansa.

Tyytymättömyys kypsyy avoimeksi kapinaksi

Viisaudessaan Jumala salli Saatanan, jatkaa toimintaansa, kunnes tyytymättömyys kypsyy kapinaksi. Oli välttämätöntä antaa hänen suunnitelmiansa kehittyä niin pitkälle, että kaikki saattoivat nähdä niiden todellisen luonteen. Taivaalliset olennot rakastivat Luciferia, ja hänelle oli heihin suuri vaikutusvalta. Taivaan asukkaiden lisäksi Jumalan hallintopiiriin kuuluivat hänen luomiensa maailmojen asukkaat, ja Saatana ajatteli,

PAHUUDEN ALKUPERÄ

että jos hän saisi enkelit mukaan kapinaansa, hän saisi myös muut maailmat yhtymään siihen. Viisastelun ja petoksen avulla hän onnistui pettämään monia. Edes Jumalalle uskolliset enkelit eivät tajunneet täydellisesti hänen luonnettaan eivätkä nähneet, mihin hänen toimintansa johtaisi.

Saatanaa oli kunnioitettu niin paljon ja kaikki hänen tekonsa olivat olleet niin arvoituksellisia, että enkeleille oli vaikea paljastaa hänen toimintansa todellista luonnetta. Synnin perimmäinen pahuus tajuttaisiin vasta sitten, kun se olisi kehittynyt huippuunsa. Pyhät olennot eivät nähneet, mihin Jumalan lain syrjäyttäminen johtaisi. Aluksi Saatana väitti pyrkivänsä edistämään jumalan kunniaa ja taivaan kaikkien asukkaiden hyvinvointia.

Taistelussa syntiä vastaan jumala saattoi käyttää vain vanhurskautta ja totuutta. Saatana saattoi käyttää sellaista, mitä jumala ei voinut - imartelua ja petosta. Kaikkien on ymmärrettävä vallananastajan todellinen luonne. Hänelle täytyy antaa aikaa, jotta hänen pahat tekonsa paljastaisivat hänet.

Saatana syytti jumalaa epäsovusta, jonka hänen oma toimintansa oli aiheuttanut taivaassa. Hän pani kaiken pahan Jumalan hallinnon syyksi. Siksi oli välttämätöntä antaa hänen näyttää Jumalan lakiin ehdottamiensa muutosten seuraukset. Hänen omien tekojensa tuli tuomita hänet. Koko maailmankaikkeuden tuli nähdä pettäjän todelliset kasvot.

Ääretön viisaus ei hävittänyt Saatanaa vielä silloinkaan, kun hänet oli päätetty karkottaa taivaasta. Jumalan luotujen uskollisuuden tulee perustua varmuuteen hänen oikeudenmukaisuudestaan. Taivaan ja muiden maailmojen asukkaat eivät kyenneet käsittämään synnin seurauksia eivätkä olisi vielä silloin pystyneet näkemään Jumalan oikeudenmukaisuutta ja armoa Saatanan hävittämisessä. jos hänet olisi

SUURI TAISTELU

tuhottu välittömästi, he olisivat palvelleet jumalaa pelosta pikemmin kuin rakkaudesta. Pettäjän vaikutusta ei olisi saatu kokonaan hävitetyksi eikä kapinahenkeä kitketyksi juurineen. Maailmankaikkeuden ikuisiksi parhaaksi oli välttämätöntä antaa Saatanan toteuttaa täydellisemmin tarkoituksensa, jotta kaikki luodut olennot näkisivät hänen syytöksensä jumalan hallintoa vastaan oikeassa valossa.

Saatanan kapinan tuli todistaa maailmankaikkeudelle synnin kammottavista seurauksista. Hänen hallintonsa osoittaisi, mihin jumalan arvovalan syrjäyttäminen johtaa. Tämän hirvittävän kapinakokeilun historian tuli suojata kaikki pyhät, järjelliset olennot ikuisiksi ajoiksi synniltä ja sen rangaistukselta.

Kun ilmoitettiin, että vallananastaja kannattajineen jouduttaisiin karkottamaan taivaasta, kapinanjohtaja julisti röyhkeästi halveksivansa Luojan lakia. Hän leimasi jumalalliset asetukset vapautta rajoittaviksi ja ilmoitti tavoitteekseen lain poistamisen. Vapauduttuaan näistä rajoituksista taivaan asukkaat voisivat kohota korkeammalle olemassaolon tasolle.

Karkotus taivaasta

Saatana joukkoineen syytti kapinasta Kristusta; jos heitä ei olisi moitittu, he eivät olisi koskaan nousseet kapinaan. Itsepintaisesti ja uhmakkaasti kapinajohtaja ja hänen kannattajansa väittivät olevansa sortovalan viattomia uhreja. Lopulta heidät karkotettiin taivaasta. 4

Saatana lietsoo yhä kapinaa maan päällä tottelemattomuuden lasten välityksellä. Nämä vakuuttavat ihmisten tulevan vapaiksi rikkomalla jumalan lakia. Synnin nuhteleva herättää yhä vihaa. Saatana saa ihmiset pitämään itseään vanhurskaina ja etsimään muiden myötätuntoa synnilliselle elämälleen. Sen sijaan että korjaisivat virheensä he yllyttävät muut nuhtelijaa vastaan ikään kuin hän olisi syyllinen

PAHUUDEN ALKUPERÄ

heidän ongelmiinsa.

Esittämällä Jumalan luonteen samanlaisessa väärässä valossa kuin taivaassa Saatana sai hänet näyttämään julmalta tyrannilta ja houkutteli siten myös ihmisen syntiin. Hän väitti, että ihmisen lankeemus samoin kuin hänen oma kapinansa johtuivat Jumalan epäoikeudenmukaisista rajoituksista.

Karkottamalla Saatanan taivaasta jumala osoitti oikeudenmukaisuutensa ja kunniansa. Mutta kun ihminen teki syntiä, jumala ilmaisi rakkautensa antamalla ainoan Poikansa kuolla langenneen ihmiskunnan puolesta. Sovitus paljastaa Jumalan luonteen. Risti on voimakas todistus siitä, ettei syntiä voi lukea Jumalan hallinnon syyksi. Vapahtajan maallisen toiminnan aikana suuren pettäjän todelliset kasvot paljastuivat. Hänen herjaavan julkea vaatimuksensa, että Kristuksen tulisi osoittaa kunnioitusta hänelle, ja hellittämätön

vihamielisyytensä, jota hän osoitti ajaessaan häntä takaa paikasta paikkaan ja innoittaessaan papit ja kansan torjumaan hänen rakkautensa ja huutamaan: "Ristiinnaulitse! Ristiinnaulitse!" - kaikki tämä herätti maailmankaikkeudessa hämmästyttä ja suuttumusta. Pahuuden ruhtinas käytti kaiken voimansa ja oveluutensa tuhotakseen Jeesuksen. Ihmisten välityksellä Saatana täytti Vapahtajan elämän kärsimyksillä ja surulla. Kateuden, pahansuopuuden, vihan ja kostonhalun pidätetty tulva purkautui Golgatalla Jumalan Poikaa vastaan.

Nyt Saatanan syyllisyys oli kaikille ilmeinen. Hän oli paljastanut todellisen luonteensa. Saatanan valheelliset syytökset jumalaa vastaan näkyivät oikeassa valossa. Hän oli väittänyt, että Jumala pyrki vain korottamaan itseään vaatiessaan luomiltaan olennoilta kuuliaisuutta ja että samalla kun hän vaati kaikilta muilta itsensä kieltämistä, hän itse ei ollut valmis uhrautumaan. Nyt nähtiin, että maailmankaikkeuden hallitsija

SUURI TAISTELU

oli antanut suurimman uhrin, minkä rakkaus voi antaa, sillä "Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa." 5 Hävittääkseen synnin Kristus oli nöyryttänyt itsensä ja ollut kuuliainen kuolemaan saakka.

Vakuuttava todiste

Koko taivas näki Jumalan oikeudenmukaisuuden. Lucifer oli väittänyt, että syntinen ihmiskunta oli joutunut pelastuksen ulkopuolelle. Mutta lain määräämä rangaistus kohdistui häneen, joka oli Jumalan vertainen, ja ihminen oli vapaa ottamaan vastaan Kristuksen vanhurskauden sekä katumuksen ja nöyrytyksen avulla vapautumaan Saatanan vallasta.

Mutta Kristus ei tullut maan päälle kuolemaan vain ihmisen pelastuksen tähden. Hän tuli osoittamaan kaikille maailmoille, että Jumalan laki on muuttumaton. Kristuksen kuolema todistaa sen muuttumattomaksi ja osoittaa, että Jumalan hallinto perustuu oikeudenmukaisuuteen ja armoon.

Viimeisellä tuomiolla tullaan näkemään, ettei synnin olemassaololle ole syytä. Kun koko maan tuomari, kysyy Saatanalta: "Miksi olet kapinoinut minua vastaan?", pahan alkuunpanija ei voi puolustaa itseään.

Vapahtajan viimeinen huuto: "Se on täytetty" merkitsi kuolinkellojen soimista Saatanalle. Suuri taistelu oli silloin ratkaistu, pahan lopullinen hävittäminen varmistettu. "Katso, se päivä tulee liekehtivänä kuin tulinen uuni. Kaikki röyhkeät ja pahantekijät ovat silloin oljenkorsia. Se päivä tulee ja sytyttää ne liekkiin - sanoo Herra Sebaot - eikä niistä jää jäljelle juurta eikä vartta." 6

Ei enää koskaan tule ilmenemään pahuutta. Jumalan lakia tullaan kunnioittamaan vapauden lakina. Koetuksen kestänyt luomakunta ei enää koskaan käänny pois hänestä, jonka luonne on ilmaistu käsittämättömänä rikkautena ja äärettömänä viisautena.